

Elisabeth Bier
St. Annastrasse 5.
München
West-Deutschland

dec 7

Rokm erzésü magyar asszonyok üdvözlése.

belated

gyűjtő akció

- bajor akció

5 Dec 7

Kedves Rektor Úr,

köszönöm kedves levelét, amelyben azonban sajnos egy szó sem volt arról, hogy mit határoztak a (ha jól hallottuk) hétfőre, december 3.-ára tervezett nagy tanári és diák összejövetelen. Mi úgy értettük, hogy azon a gyűlésen dől el, melyik ajánlatot fogadják el, a kanadait vagy a bajorot. S mi abban maradtunk, hogy mi rögtön értesülünk róla, hova mennek. Tekintve, hogy mi igen sok társyat érintettünk, lehetséges, hogy elkerülte az Önök figyelmét, milyen fontosságot tulajdonítottunk ennek a kérdésnek.

Időközben a bajor rádió, rádió Frankfurt, azonfelül Németország legnagyobbra becsült napilapja, a "Frankfurter Allgemeine" és Európa legjobb németnyelvű hírszolgálatáról ismert ujságja, a "Neue Zürcher Zeitung" azt a hírt hozta, hogy az Erdő- és Bányamérnöki Főiskola teljes számban kivándorol Kanadába. Ha nem a két fönntnevezett ujság hozta volna ezt a hírt, akkor nem vennénk olyan komolyan, csaknek a hírszolgálatban azonban általában meg lehet bízni.

Kedves Rektor Úr, mielőtt mi az előkészített akciót megindítjuk, szükségünk van egy kötelező nyilatkozatra a jövődö terveik felől. Valószínűleg teljes megértésére találunk, hogy ezzel mi csupán a főiskola és a magunk eddig makulátlan nevét akarjuk megvédeni. Mert ha az ujságokban az áll, hogy a főiskola testületileg elhagyja az öreg kontinenst, s mi egy gyűjtő-akciót szervezünk, akkor igen hamar szélhámos hírébe keveredünk, amit mi még akkor sem tudnánk elviselni, ha jóhiszeműségünkre hivatkozhatnánk, s férjem valami kis ismeretlen mérnököske volna. Elnézését kérem, hogy ezt megemlítem, (ezt sohasem tettük volna, ha az ujsághírek nem keresztettk volna terveinket, mert meglehetősen furcsa, ha valaki saját személyéről beszél), férjemet szakmai körökben úgy tudományos, mint üzleti téren bel- és külföldön ismerik és becsülik.

Tekintve, hogy csak három eset lehetséges: vagy már elhatározott dolog, hogy elmennek Kanadába, vagy nem tudják, hogy elmennek-e, vagy elvetették ezt az ajánlatot; kérem, kedves Rektor Úr, írjon nekünk ebben az értelemben. Az első esetben a mi törekvéseink természetesen csak egy privát körre szorítkozhatnak, a két második esetben megindíthatjuk az akciót. Ha még nem adtak kötelező választ Kanadának vagy elutasították az ajánlatot akkor szives engedelmevel az Ön dementijét német fordításban közlöm az ujsággal. Ez nemcsak ami akciónknak volna hasznára, hanem esetleges más törekvéseket (bajor kormány) is megszabadítana a benu lástól. Mert itt már a verebek is azt csiripelik az uccán, hogy a soproniak kivándorolnak.

Magyarországi Ifjúsági Szövetség

Atalövők Magyarországi Ifjúsági Szövetség

Amellett egy fiatalasszony (az egyik hallgató felesége), akit mi magunkkal hoztunk rokonlátogatásra Münchenbe, nagyon súlyos szemé-
lyi okokat nevezett nekünk, amiért különböző hallgatók nem akarják elhagyni Európát. A tárgyilagosságot sem megvetendők; amilyen kitű-
nőnek látszik a kanadai ajánlat, mégis van egy igen nagy hibája: egyetlenegy más országban sem fogják elismerni az ottani diplomát, (hacsak a vancouveri egyetem nem adja rá a pecsétjét, de akkor is nagy kétellyel, tekintve, hogy a magyar nyelven tartott vizsgákat senki sem tudja kontrollálni); Magyarországon nem lesz érvényes az a diploma, csak, ha a ~~sowjet~~ rezsim megszűnt és a jövődöbéli magyar kormány elismeri. A kanadai ajánlatnak az az értelme, hogy a fiatalok praktikusán Kanada fogjai lesznek, ha nem akarnak más országban mint egyszerű munkások dolgozni. Kanada nem olyan egyszerűen jut bevándorlókhoz, mert mindenki tudja, hogy a lakosság csekély száma miatt ugyan munkalehetőség van, de a katonai szolgálat is fenyeget. (Ez utóbbiról az a fiatal teremtés nem tudott semmit, amit ő megemlített, az volt, hogy talán az európai országokban nem ismerik el a diplomát. A többi a mi meggondolásunk.) Nos, minden jó dolognak megvan az árnyoldala is.

Mellékelve küldök egy megcímezett express-borítékot és nemzetközi válaszbélyegszelvényt.

Sok szives üdvözlettel férjem és lányom részéről is úgyszintén kedves feleségének
Hilbert Bier

München, 1956, december 7.-én.

Kérünk értesítést, hogy az internáltak már kiszabadultak-e.

Még egy említésre méltó dolog: úgy tudom, hogy a soproni főiskola a pesti műegyetemhez tartozott. Németországban és Svájcban a műegyetemeket Technische Hochschule-nek nevezik. Aki egy TH-n (Svájcban az ETH-n) doktorál, annak a képzettségét sokkal nagyobbra becsülik, mert az illetőnek sokkal többet kell tudnia. Az Universitát nem ad mérnöki címet, a TH igen. Ha a bajorokkal tárgyalnak, legyenek erre kérem tekintettel. Az erdőmérnökök számára ez kicsit kellemetlen lesz, mert tudtommal ők az itteni egyetemhez tartoznának, de persze lehet, hogy az extrawürstchen, amit a magyaroknak szánunk itt, még ebben is egy különös engedélyt tartalmaz. Csak éppen a tárgyalások idején nem szabad ezt elfelejteni.

Svájcot nem ajánlom - először is a főiskola olyan szigorú, hogy mindenkinek kitörne bele a foga, másodsor a svájciak igen érzékenyek (kis nemzet) és elvárják az idegentől, hogy mindent helyesnek találjon és éjjel-nappal dicsérje őket. Ez hosszabb időre igen-igen keserves és fárasztó. Én megéltem.

Ha a kisfiunak a címét már tudják, közöljék velem, hogy anyus meglátogathassa.